

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΟΓΕΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ**

Πρωτ. 420
Αριθμ.

Διεκπ. 276/15-04-08

Κυριακή τοῦ Πάσχα 2008

ΠΑΣΧΑΛΙΟΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

(30^H)

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ !

«Χριστὸς κατελθὼν πρὸς πάλιν Ἰδου μόνος
Λαβὼν ἀνήλθε πολλὰ τῆς νίκης σκῦλα»

(«Ο Χριστὸς κατέβηκε στὸν ἄδη γιὰ νὰ παλέψει μόνος
καὶ ἀνήλθε κρατῶντας πολλὰ τὰ λάφυρα τῆς νίκης»)

Μὲ τίς λέξεις αὐτὲς ἡ Ἐκκλησία μας περιγράφει τὸν θρίαμβο τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ. Κατὰ τὴν παρελθούσα ἑβδομάδα, μὲ περισσὴ εὐλάβεια καὶ κατάνυξη ζήσαμε, ὡς γεγονός καὶ θεολογία, τὴν πορεία τοῦ Κυρίου πρὸς τὸ ἐκούσιο πάθος, τὴν ταφή καὶ τὸν θάνατο. Ὁ Κύριος κατέρχεται στὸν ἄδη καὶ σήμερα ἐξέρχεται κρατῶντας τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα σύμβολα τῆς νίκης. Πατάει, συντρίβει μὲ τὸν θάνατό Του τὸν θάνατο καὶ γίνεται «πρωτότοκος τῶν νεκρῶν»¹. «Τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος ἀνιστᾶ ἐκ τῶν καταχθονίων τοὺς τεθνεῶτας»², λεηλατεῖ, «σκυλεύει τὸν ἄδη»³, «δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν»⁴, «ἀνοίγει τῷ Ληστῇ τὸν παράδεισον, μεταβάλλει τὸν θρῆνον τῶν Μυροφόρων»⁵, «ἐλευθερώνει ἡμᾶς τῶν παθῶν»⁶, καὶ προσφέρει στὸν κόσμο «τὸ μέγα ἔλεος»⁷. Ὁ Κύριος μὲ τὴν εἰς ἄδου

¹ ἀν. ἀπολ. γ' ἤχου

² ἀν. ἀπολ. β' ἤχου

³ ἀν. ἀπολ. πλ. δ' ἤχου

⁴ ἀν. ἀπολ. α' ἤχου

⁵ ἀν. ἀπολ. βαρέος ἤχου

⁶ ἀν. ἀπολ. πλ. δ' ἤχου

⁷ ἀν. ἀπολ. δ' ἤχου

κάθοδόν Του καταπατεῖ τὸν θάνατον καὶ καταργεῖ «τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τούτέστι τὸν διάβολον»⁸.

Γιὰ τὸν λόγον αὐτόν, συνευφραινόμεθα μὲ τὰ οὐράνια, συνδοξολογοῦμε μὲ τις ἀγγελικὲς δυνάμεις καὶ συνανυμνοῦμε μετὰ τῶν ἀγίων «τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ»⁹.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας ὀνομάζεται Ἐκκλησία τῆς Ἀναστάσεως. Τοῦτο διότι γνωρίζει νὰ ἐορτάζει καὶ νὰ ἀπολαμβάνει τὰ δῶρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου: τὴν ἐντολὴ τῆς χαρᾶς, τὴν εὐλογία τῆς εἰρήνης, τὴ δυνατότητα τῆς συγγνώμης, «συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε»¹⁰, τὴν εὐκαιρία καὶ τὴν προτροπὴ τῆς καινῆς ζωῆς, «ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν»¹¹.

Πολλοὶ θὰ παρασιωπήσουν αὐτὸν τὸν θησαυρὸ καὶ θὰ ὑπερτονίσουν τὴν ὁμορφιὰ τῶν ἐθίμων, τὸν ἀνοιξιάτικο καιρὸ, τὴν ἀόριστη ἐλπίδα, τὴν πληθώρα τῶν εὐχῶν. Ὅλα ὅμως αὐτὰ ἔχουν τέλος. Στὴν καλύτερη περίπτωση στηρίζονται στὴν καλὴ διάθεση καὶ στὴν ἀδύνατη πίστη. Περιγράφουν ἓνα γήινο Πάσχα, ποὺ τελειώνει καὶ ξεχνιέται μόλις σβήσουν οἱ λαμπάδες, μόλις σπάσουν τὰ αὐγά, μόλις καταναλωθεῖ τὸ ἄρνι, μόλις σιγήσουν οἱ καμπάνες.

Ἡ Ἐκκλησία μας προσκαλεῖ ὅλους μας στὴν πασχάλια χαρὰ ποὺ δὲν τελειώνει, στὴν ἀναστάσιμη ἐμπειρία ποὺ δὲν ἐξαντλεῖται, στὴν ἀναστημένη ζωὴ ποὺ δὲν ξεγελᾷ, στὴν διακαινήσιμο λογικὴ ποὺ δὲν προδίδει, στὸ συμπόσιο τῆς πίστεως ποὺ δὲν χορταίνεται.

Προτροπὴ τῆς εἶναι, μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ φετινοῦ Πάσχα, ὅλοι νὰ στραφοῦμε στὴν πηγὴ τῶν εὐλογιῶν καὶ δώρων τῆς Ἀναστάσεως, στὴ Μάνα μας τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, Παράδοση καὶ Ζωή, προκειμένου νὰ μαθητεύσουμε στὰ ἅγια βιώματά της, ὥστε ὀρθοδόξως νὰ «μὴ θρηνοῦμε πενίαν, νὰ μὴ ὀδυρόμεθα πταίσματα, νὰ μὴ φοβούμεθα θάνατον»¹².

⁸ Ἐβρ. β' 14

⁹ ἀν. ἀπολ. πλ. α' ἤχου

¹⁰ Κατηχ. Λόγος Ἀγ. Ἰω. Χρυσοστόμου

¹¹ Ρωμ. στ' 4

¹² Κατηχ. Λόγος Ἀγ. Ἰω. Χρυσοστόμου

Εὐχομαι σὲ ὅλους ἢ εὐλογία τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ νὰ εἶναι αἰσθητὴ καὶ καθολικὴ, ἢ χαρὰ τῶν ἁγίων Μυροφόρων γυναικῶν ἀναφαίρετη καὶ πληρωτικὴ¹³ καὶ ἡ εἰρήνη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ὁρατὴ καὶ ἀυθεντικὴ, ὥστε ὅλοι μαζί νὰ ἀναφωνοῦμε μὲ ὅλη μας τὴν καρδιά

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ !

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ !

Μετὰ πασχαλίων εὐχῶν
καὶ πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι ἀγάπης,

¹³ Ἰω. ιστ' 22, ιζ' 13